

xia non sunt, eum honores intelligere, ex alio eiusdem effa-
to patet: Αἱ μὲν ἡδοναὶ φθαρταί, αἱ δὲ τιμαὶ ἀθάνατοι: volu-
ptates corruptibiles sunt, honores immortales. Quae eo pertinere,
 vt ambitioni faueant, ac blandiantur, nemo non videt. No-
 bis autem haec documento sunt, haud raro in eo aberrare vi-
 ros, qui sapientes ac eruditi videntur, vt ea vitia, a quibus
 per naturae temperamentique conditionem abhorrent, de-
 testentur magnopere, omnesque ingenii vires ad eorum foe-
 diratem demonstrandam conferant, contra in quae propen-
 siores sunt, ea quouis modo excusent, aut mitius de illis pro-
 nuntient. PERIANDRO sane istud contigit. Namque ad am-
 bitionem eum fuisse pronum, per temperamenti quoque
 conditionem manifestum est. Eius ad iram procliuitas, cho-
 lerici temperamenti haud obscuram praebet significationem.
 Alebatur ac fouebatur ista propensio per vitae genus. Im-
 perabat quippe Corinthiis. Cum ergo tanto diligentius im-
 pugnare hocce vitium debuisset, quanto acriores eius stimu-
 los sensit, quantoque plura ambitionis irritamenta illi sese
 obtulerunt, ille contra vim eius ac impetum non sustinuit,
 atque vt eo honestius succumbere videretur, virtutis speciem
 circumponere vitio, laudareque, quod maximopere vitupe-
 randum erat, sustinuit. Displicent ergo voluptates: αἱ μὲν
 ἡδοναὶ φθαρταί: improbatur auaritia: κέρδιον αἰσχροῦ: ast am-
 bitio non adeo videtur illi vituperanda: αἱ δὲ τιμαὶ ἀθάνα-
 τοι. Certe habet ambitio prae ceteris vitiis omnibus, quo se
 efferat, & imperitioribus faciat fucum, vnde & difficillime
 agnoscitur vera eius facies, difficillime exuitur, quin ge-
 nerosius vitium nonnullis, * sed perperam, audit: ast eo maio-
 rem curam, sollicitudinem, ac circumspeditionem in iis meri-
 to requirimus, qui eius se agitari stimulis sentiunt. Nam-
 que quantumuis splendidae, atque egregiae alicuius fue-
 rint actiones, si ambitionis oestro idem fuerit percitus, nihil
 omnino egisse censebitur, quod virtutis laudem dignitatem-
 que promereatur. Plane enim approbo Stoicorum senten-
 tiam, virtutes omnes nexas inter se, atque arctissimo vinculo
 iunctas esse, vt qui vnā habeat, omnes habere, & qui vna
 de-

* vid. Gro-
 tius de I. B.
 & P. lib. II.
 Cap. II. §. II.
 n. 3.